

РЕШЕНИЕ

№ 5343

гр. София, 02.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав,
в публично заседание на 20.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2306** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 233 от ЗМВР. Образувано е по жалба на С. П. П. от [населено място], против заповед № з-1149/28.01.2013 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от 6 месеца.

В жалбата се излагат подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, по съображения за нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. Искането до съда е за отмяна на заповедта. Претендират се направените по делото разноски.

Ответникът – директор на СДВР, чрез процесуалния си представител юрк. П. изразява становище за законосъобразност на обжалваната заповед и за неоснователност на жалбата. В съдебно заседание претендира присъждане на юрисконсултко възнаграждение.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите в жалбата и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата от 08.02.2013 г. е подадена от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт и в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, считано от датата на връчването му на 28.01.2013 г., поради което е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по съществуването на спора и след проверка на акта съгласно чл. 168 от АПК, съдът намира следното:

Не е спорно в процеса обстоятелството, че главен инспектор С. П. изпълнява

държавна служба в МВР на длъжността началник на сектор „Досъдебно производство”, към 07 Районно управление „Полиция” при СДВР, категория „В”. Функционалните задължения за заеманата от нея длъжност, се установяват от приложения по делото препис от същите.

От представения по преписката протокол рег. № 11232/11.06.2012 г. е видно, че тя е запозната с типовата (специфичната) длъжностна характеристика за длъжността, която заема рег. № 10452/05.05.2011 г., утвърдена със Заповед № 4709/10.05.2011 г., както и с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден през 2006 г. и редица други вътрешноведомствени актове.

Видно от заповед рег. № з 14593/ 09.11.2012 г. на директора на СДВР в 07 РУП е извършена проверка за установяване движението, контрола и отработването на постъпващите явни входящи документи и реда за прилагане и спазване на инструкцията за организацията на работата по заявителски материали за престъпления от общ характер и Инструкции № Из - 2845/ 29.11.2010 г. и № Из - 223/ 13.02.2009 г. За резултатите от нея е съставена справка рег. № ДП 2678 от 29.11.2012 г., от която се установяват следните обстоятелства:

След запознаване с архивираните съгласно Инструкцията за провеждане на предварителните проверки Из 673/ 16.03.2011 г. преписки станало ясно, че заявления на граждани за извършени престъпления от общ характер не се завеждат в регистър обр. 1 в нарушение на чл. 2 и 3 от Из 2843/2010. Проверени са голям брой архивирани преписки, в които фигурират заявление за извършено престъпление /основно взломни кражби от жилище и кражби на вещи и части от МПС/, докладни записки за посетено местопроизшествие, докладни записки, в които служителите, на които преписката е разпределена, предлагат същата да бъде архивирана поради несъбиране на достатъчно данни за извършено престъпление от общ характер - констатацията е онагледена с примери по преписка, заведена с рег. № 15946/ 2012 г., касаеща проникване в жилище с подбран или подправен ключ, при което са отнети накити златни около 150 грама. В заявлението си пострадалата настоява да бъдат установени лицата, проникнали в апартамента. Заявлението не е заведено с номер, а в докладната записка на Л., посетил местопроизшествието в състава на ДОГ, е записано, че оглед не е извършен. Според обяснението на пострадалата в апартамента е разхвърляно и тя не позволява да се направи оглед. Работата по случая е разпределена на инсп. Б., който в докладна предлага същата да се остави на съхранение в 07 РУП поради отказ на тъжителя да бъде извършен оглед на местопроизшествие и затова, че не представя документи за липсващите накити. На 08.10.2012 г. е поставена резолюция от зам. началник РУП „за архив”.

Преписка рег. № 11498/ 12 г. касае установени липси от жилище – фотоапарат и преносим компютър, като не е отразено как е проникнато в жилището. Според ДЗ поради служебната ангажираност на пострадалия не желае да се води досъдебно производство – налична е резолюция „за архив” от началника на 07 РУП. Друг пример е преписка рег. № 10502/ 01.06.2012 г., при която е заявено взломяване на жилище и липси. Според докладната не е извършен оглед по причина, че произшествието не е запазено. В своето „сведение” заявителят отразил, че няма претенции към вещите си. Преписката е отново „за архив”.

Преписка рег. № 18530/ 15.10.2012 г. е по заявление на Цв. И. за установяване на лицата, които на 12.10.2012 г. за времето от 10 до 12,30 ч са извършили кражба на 160 лв чрез взлом от дома й. Отново е заявено, че пострадалата не желае да се образува

досъдебно производство. Според докладната за посетено местопроизшествие разследващ полицай Н. е отбелязала, че пострадалата не желае оглед на местопроизшествие. По аналогичен начин по преписка рег. № 10104/ 28.05.2012 г. е приложена ДЗ от В. П. за посетено местопроизшествие след кражба на златни накити от апаратмент. Приложена декларация от тъжителката, че не желае извършване на оглед и образуване на досъдебно производство. С ДЗ от и. Г. и резолюция на началник РУП преписката е архивирана. Уведомителното писмо до тъжителя не е изведено с рег. №.

По преписка вх. № 25254/12 г. И. заявява, че е установена кражба от жилището на преносим компютър и че има съмнение, че посегателството е дело на син от предишен брак на съпруга й. Сочи, че в разговор с лицето то е признало деянието и компютърът е откупен от заложна къща. В ДЗ е отразено, че И. не е открит на адреса и не отговаря на мобилния си телефон и прекратена с резолюция на П.. Посочени са още примери в тази насока по номера на преписки от 2012 г.

Установени са десетки случаи на заявени щети и липси чрез взломяване на МПС, заведени с регистрационни номера или входящи номера, които също са архивирани – така вх. № 27968/ 19.09.2012 г. – заявен разбит и липсващ патрон на шофьорската врата на автомобил и липси от багажника му – собственикът в обяснението изложил, че в багажника намерил вещи, които не му принадлежат, а вероятно са на евентуалния извършител - не е извършен оглед, не са иззети веществени доказателства. Изготвена е ДЗ, че няма данни за извършено престъпление, а пострадалият не е заявил, че не желае да се води ДП – посочени са още номера на преписки като пример в цитираната насока.

Установена е тенденция случаи на липси от МПС, заведени като преписки и архивирани – дадени са примери. По отношение на десетки архивирани преписки, касаещи взломни кражби от мазета, кражби на кабели, е отразено, че също липсват достатъчно данни за престъпление.

Друг вид преписки, архивирани поради това, че не са събрани достатъчно данни за извършено престъпление, са „установени липси от граждани” – дадени са номерата им.

Част от преписките носят обозначаване „към архив” с декларации за отказ от претенции към органите на реда или за образуване на досъдебно производство със заявени липси на А. и СД от лек автомобил.

Установено е несъответствие в състояние на ЗМ в ИРПС към 20.11.2012 г. и водения от разследващите полицаи регистър, а именно:

- повече от 80 ДП от 2012 г. и минали години са на производство при разследващи полицаи, по които не са подадени карти С. за връщане на ДП за връщане на ДП и карти С. за продължаване на срок
- пет ДП, които са били на ЗМ за проверка с определен срок за изпълнение, приключили с мнение „прекратяване – налагане на административно наказание”, при които не е подадена карта С. за това, че е образувано ДП
- 6 бр ДП, при които не е подадена първоначална карта С.
- 8 бр възобновени ДП, при които не е подадена карта С.

Поставените конкретни въпроси до ръководството на РУП са с еднотипни отговори и нито едно обяснение по дадените примери и са дадени на принципа "copy - paste". Така на въпрос проверяват ли се основанията за прилагане на преписките „за архив” и от кого отговорът е, че това се прави от началници групи „П.” и „П.” и съответните

секторни и когато не са установени достатъчно данни за извършено престъпление от общ характер се резолират „за архив”. В обясненията си цитираните служители сочат, че в законодателството липсват критерии за наличие на „достатъчно данни” или липсата им; на въпрос дали решението да не се извършва оглед се докладва, е обяснено, че ДОГ посещава местопроизшествието и след преценка взема решение и докладва за съгласуване с ОДЧ. Преди пристъпване към съответното процесуално-следствено действие съставът на оперативната дежурна група разяснява правата и задълженията на гражданите в производството и че с първото действие по разследването /оглед или разпит/ се образува ДП. Твърде често заявителите изрично сочат, че не желаят да се работи по техния случай и отказват съдействие за извършване на процесуално-следствени действия. Заявяват, че просто желаят сигналът им да се отрази в МВР. В нормативната база, регламентираща работата на полицейските органи, липсва регламентация как да се процедира в такива ситуации. Така в практиката се наложило вземане на сведение/декларация за отказ от работа по случая.

С оглед установеното незавеждане в регистър обр. 1 на преписки при наличие на данни за извършено престъпление на въпроса каква е причината отговорът е, че когато са налице тези данни се завеждат в регистър обр. 1, но когато данните са недостатъчни, за преценка дали е „осъществено престъпление” при отказ от водене на ДП и извършване на ПСД, липса на описание и данни за инкриминираните вещи, преписката се завежда в регистър съответно с рег. № или вх. № с цел извършване на предварителна проверка

Преценката дали дадено произшествие да се посети от ДОГ или пострадалият следва да посети приемната се взема от дежурните инспектори при ОДЧ съобразно спецификата на конкретния случай. Когато гражданин се яви в 07 РУП СДВР и заяви, че автомобилът му е взломен и е констатирал липси, оглед на МПС се извършва при наличието му независимо къде е паркиран на територията на 07 РУП. Но според обясненията подадените сигнали за взломяване на МПС в огромната си част са с цел единствено получаване на удостоверения за нанесени щети независимо от техния характер по искане за застрахователите и този факт изрично се сочи в заявленията. В много случаи МПС не се предоставят за потвърждаване на заявените щети и липси или вече са ремонтирани от собствениците си – в тези случаи преписките не се завеждат в рег. обр. 1, а в общия входящ регистър и не се извършва оглед на местопроизшествие.

При изложените констатации са направени следните касаещи жалбоподателката изводи:

Първо, заявленията на граждани не се завеждат във входящ дневник прил. 25 в нарушение на чл. 205 от Из 223/2009 г., изм. с Инстр. Из 1979/29.07.2011 г., а се изготвя ДЗ от служителя, приел заявлението, която се завежда по регистър прил. 26; второ - уведомителните писма до тъжителите не се извеждат с регистрационни номера, а се изпращат с номера, под който първоначално е заведена преписката – нарушение по чл. 206 от Из 223/2009 г., изм. с Из 1979/2011 г.; трето - в писмата до тъжителите не се посочва, че при проверката не се установяват достатъчно данни за извършено престъпление съгласно чл. 9, ал. 3, т. 1 от Инструкция I 89. Служителите на 07 РУП уведомяват гражданите, че преписката остава на съхранение в РУП и/или работата по нея продължава. Така гражданите остават с грешно впечатление, че по техните случаи се работи, а преписките по техните сигнали на практика са архивирани.

При установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното. Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването, което задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Заповедта е издадена от компетентен орган – директора на СДВР - чл. 228, т. 3 от ЗМВР вр. с чл. 186, ал. 1 от ЗМВР, с чл. 170, ал. 1, т. 4 и ал. 2, т. 4 от ЗМВР с оглед вида на наказанието – “порицание” по чл. 226, ал. 1, т. 3 от същия закон. Спазен е срокът по чл. 225, ал. 1 от ЗМВР, чийто начален момент е дефиниран в чл. 223, ал. 1 ППЗМВР като деня, в който органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Справка рег. № ДП 2678/ 29.11.2012г. е постъпила при ответника в деня на съставянето си, а актът е издаден точно 2 месеца по-късно.

Редът за налагане на дисциплинарни наказания е визиран в гл. VI на ППЗМВР, без да се диференцира съобразно вида на наказанието, което ще следва да се наложи, като е съответно усложнен при налагане на дисциплинарно наказание "уволнение", какъвто не е настоящият случай. По аргумент за обратното от чл. 230, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарно-наказващият орган е властен да наложи наказание "порицание" след приемане обясненията на нарушителя и след оценка на доказателствата, събрани в хода на проверка, за която може, но не е длъжен да назначи комисия – арг. чл. 237, ал. 2 от ППЗМВР.

Констатациите и изводите в справката, послужила като фактическо основание за издаване на оспорвания акт, са дадени по-горе. Тя е съставена като заключителен етап на проверка в 07 РПУ, в рамките на която са констатирани редица нарушения, касаещи деяния /действия и бездействия/ на служители на различни длъжности и поради това – с различна компетентност – началник РУП, заместник началник РУП, началник сектор „П.”, началник сектор „П.”, началник сектор „Досъдебно производство”, началник група „ОДЧ”, всеки от които според съставителите на справката не е изпълнил служебните си задължения по движението, контрола и отработването на постъпващи явни входящи документи и реда по спазване на Инструкция Из 2845/ 29.11.2010 г. и Инструкция Из 223/ 13.02.2009 г. Поведението на С. П. е квалифицирано като неупражнен контрол над подчинени - чл. 227, ал. 1, т. 6 ППЗМВР и неизпълнение на служебни задължения или на заповеди – чл. 227, ал. 1, т. 11 ППЗМВР. Нито справката, нито заповедта съдържат конкретизация нарушение на кои служители от сектор „Досъдебно производство” съставляват пропуските при обработване и класиране на преписките съобразно изискванията на всеки от цитираните вътрешноведомствени актове, колко на брой са незаведените в нарочните регистри книжа, към кой момент и от кого е следвало да се извършат въпросните действия. Липсата на индивидуализация на конкретните нарушения, извършени от подчинените й служители, поставя П. в невъзможност да възприеме фактическите рамки на нарушенията, за които е ангажирана дисциплинарната й отговорност. В рамките на проверката са поставяни въпроси към различни ръководни служители в структурата на 07 РПУ, без да са диференцирани спрямо конкретната длъжност/задължения съобразно мястото, заемано в структурата на РУП. Всеки от пропуските, описани в заповедта, има своите времеви и персонални параметри като дължимо поведение и като конкретни контролни действия на П.. Като изпълняващ длъжността началник сектор „Досъдебно производство“ към 07 РУП СДВР, жалбоподателката осъществява ръководни функции в управлението, чиято предметна

компетентност не обхваща преценката за наличие или липса на достатъчно данни за извършено престъпление от общ характер. Съдържанието на писмата, адресирани до подателите на сигнали за посегателства, не може да остане в тежест на жалбоподателката. На стр. 6 от справката се съдържа основана на обясненията на служителите, чиято работа е разглеждана, констатация, че решенията за това как да се завеждат заявленията за извършени престъпления се вземат от началник или заместник началник 07 РУП. Следователно актът не е мотивиран относно субективната страна на първото от описаните деяния - нерегистриране в надлежен регистър на явната кореспонденция и предаване срещу подпис в тетрадка приложение № 4. Заповедта следваше да съдържа данни какъв е броят на нерегистрираните преписки спрямо общо постъпилите за периода. Третото от вменените нарушения на жалбоподателката /непосочване в уведомителните писма до тъжителите, че при проверката не се установяват достатъчно данни за извършено престъпление/ се основава на чл. 9, ал. 3, т. 1 от Инструкция I 89/ 10.03.2011 г. за провеждане на предварителни проверки – разпоредбата е обявена за нищожна с решение по адм. дело № 14419/ 2011 г. на ВАС, влязло в сила на 07.03.2013 г. Констатации относно липса на отразяване в регистър приложение № 26 също не се съдържат като брой и дата в справката и в заповедта.

На следващо място, обжалваната заповед рег. № з-1149 от 28.01.2013 г. на директора на СДВР не отговаря и на изискванията на чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР, съгласно която разпоредба дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В оспорения административен акт липсва описание на твърдяното нарушение на служебните задължения, доколкото е налице само едно бланкетно твърдение, че главен инспектор С. П. е нарушила разпоредбите на цитираните по-горе инструкции. Не е посочено в какво се изразява именно действията или бездействието на служителя - какви точно мерки по контрол , които е била длъжен да предприеме, в качеството ѝ на служител от посочените цитираната инструкция не са предприети от жалбоподателката. Дори от приложената по делото справка, в която са изброени множество преписки , не става ясно как точно жалбоподателката не е изпълнила задълженията си. Не са посочени доказателствата, за това какви действие е следвало , съответно не е извършил жалбоподателя, повече от това да разпределя обработването на преписките.

В оспорваната заповед , е налице е само едно позоваване на справка рег. № ДП- 2678 от 29.11.2012г. на дисциплинарно-разследващия орган, която е изготвена във връзка с множество други дисциплинарни нарушения, вкл. и такива извършени и от други служители според справката, които не са доказани и въз основа на които не става ясно как

дисциплинарно-наказващият орган счита, че описаното нарушение е осъществено именно от жалбоподателката П..

Не са обсъдени никакви други доказателства, събрани в хода на проверката, включително не са изискани обяснения и докладни на други служители, пряко подчинени на жалбоподателката, индикиращи неизпълнение на задължението ѝ за контрол върху тях и тяхната работа и т.н.. Нарушаването на императивната норма на чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР води до ограничаване на правото на защита на служителя и обуславя незаконосъобразността на наложеното дисциплинарно наказание.

Следователно дисциплинарно-наказващият орган не е конкретизирал какви действия е бил длъжен да извърши служителя и съответно, не е извършил, като в заповедта се съдържа само едно декларативно изявление "не е упражнила контрол над подчинените си".

С оглед на гореизложеното не се установява наличието на виновно неизпълнение на служебните задължения от страна на жалбоподателката и незаконосъобразно е ангажирана дисциплинарната му отговорност с обжалваната заповед за нарушение на чл. 205 и чл.206 от Инструкция рег.№ Із- 223/13.02.2009г. , както и 9, ал.3, т.1 от Инструкция І-89 .

В допълнение следва да се отбележи, че липсата на конкретизация относно индивидуализирани по време /начален и краен период/ бездействия на П. по всяко от трите групи нарушения е рефлектирало върху формата на акта – недостатъчно е индивидуализирано фактическото основание, което обуславя засягане на правото на защита на служителката. Дисциплинарното нарушение не може да се приеме за установено по несъмнен начин въз основа на информацията в справката, която съдържа подробни, но неконкретизирани като дължимо поведение към определен момент на началник сектор „Досъдебно производство”, данни.

Дори да се приеме за установено по несъмнен начин извършване на нарушението само въз основа на справката, при определяне вида и размера на наказанието не е взета предвид тежестта му и настъпилите последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата.

При горния анализ съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга и пределите на службата му, но в нарушение на процесуалните правила, довело до неправилно прилагане на материалния закон и на неговата цел и подлежи на отмяна.

При този изход на спора и предвид направеното и от двете страни искане за присъждане на деловодни разноски, такива се дължат на жалбоподателката. Ответникът следва да бъде осъден да заплати

сумата от 160 лева сбор от заплатените държавна такса от 10 лева и 150 лева адвокатско възнаграждение, платени съгласно договор за правна защита и съдействие сключен на 17.05.2013 г.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I – отделение, VII състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на С. П. П. Заповед № 3-1149 от 28.01.2013 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи за налагане на дисциплинарно наказание “порицание” за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на С. П. П. 160 /сто и шестдесет/ лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: